

Sygn. akt III KZ 34/22

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **D. K.**

skazanego z art. art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 211 k.k. w zb. z art. 227 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 46 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych w zw. z art. 12 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 30 czerwca 2022 r.

zażalenia obrońcy skazanego na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 27 kwietnia 2022 r., sygn. akt V Ka [...],

o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie o sygn. akt V Ka [...]

p o s t a n o w i ł:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2021 r., sygn. akt V Ka [...], w części zmienił, a w części utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 10 września 2020 r., sygn. akt II K [...], skazujący D. K. za przestępstwo zakwalifikowane z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 211 k.k. w zb. z art. 227 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 46 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych w zw. z art. 12 § 1 k.k. W dniu 6 maja 2021 r. obrońca skazanego faxem przesłał do Sądu Okręgowego wniosek o sporządzenie i

doręczenie pisemnego uzasadnienia wyroku z dnia 29 kwietnia 2021 r. Pismu temu nie nadano biegu, bowiem do Sądu nie wpłynął tożsamy co do treści wniosek nadany w urzędzie pocztowym, względnie placówce innego podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, co jest wymagane przepisem art. 124 k.p.k. Pismem z dnia 28 maja 2021 r. skazany zwrócił się do Sądu Okręgowego w K. o doręczenie uzasadnienia wydanego w jego sprawie wyroku. Tenże Sąd pismem z dnia 8 czerwca 2021 r. poinformował skazanego, że uzasadnienie tego wyroku nie było sporządzone. Pismo to nie zostało przez skazanego odebrane, pomimo dwukrotnego awizowania. Następnie pismem z dnia 9 września 2021 r. nowy obrońca skazanego wniósł o przywrócenie skazanemu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie o sygn. akt V Ka [...]. Wskazał, że D. K. uzgodnił z ówczesnym obrońcą, iż ten złoży wniosek o uzasadnienie, co jednak nie nastąpiło. Zamiast tego otrzymywał informację, że obrońca oczekuje na przysłanie przez Sąd Okręgowy pisemnego uzasadnienia wyroku. Doszło zatem do zaniedbania obrońcy, co jednak nie powinno wywoływać dla skazanego negatywnych skutków.

Sąd Okręgowy w K. podjął czynności, których wyniki uznał za – jak się wydaje – uprawdopodobniające twierdzenie o zaniechaniu przez obrońcę uzgodnionej ze skazanym czynności. Wniosku o przywrócenie terminu jednak nie uwzględnił, bowiem uznał, że wbrew wymogowi art. 126 § 1 k.p.k. oskarżony nie złożył tego wniosku w terminie 7 dni od daty ustania przeszkody, tj. do dnia 5 lipca 2021 r. Według Sądu wynika to faktu, że skazany nie odebrał wysłanego mu i dwukrotnie (11 i 21 czerwca 2021 r.) awizowanego pisma z 8 czerwca 2021 r., informującego o niesporządzeniu uzasadnienia wyroku. W takim wypadku należało uznać pismo za doręczone z upływem 7 dni od drugiego awiza, tj. 28 czerwca 2021 r. i przyjąć, że w tym dniu ustała przeszkoda do złożenia przez skazanego wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Zatem w ciągu 7 dni, tj. nie później niż 5 lipca 2021 r., powinien on taki wniosek złożyć, a jeżeli tego nie uczynił, nie ma możliwości uwzględnienia wniosku z 9 września 2021 r. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku. W konsekwencji Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2022 r. na podstawie art.

126 § 2 k.p.k. odmówił skazanemu przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie o sygn. akt V Ka [...].

Zażalenie na to postanowienie złożył aktualny obrońca skazanego, zarzucając „błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść orzeczenia poprzez błędne przyjęcie, że przedmiotowy wniosek o przywrócenie terminu jest spóźniony, gdyż oskarżony winien wcześniej ten wniosek złożyć samodzielnie, podczas gdy oskarżony sprawę ewentualnych dalszych czynności o charakterze odwoławczym powierzył profesjonalnemu obrońcy”. Wskazując na powyższe, wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i przywrócenie skazanemu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 29 kwietnia 2021 r., sygn. akt V Ka [...].

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zaskarżone zarządzenie należało uchylić i sprawę w zakresie decyzji w przedmiocie wniosku obrońcy skazanego przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowym w K. Takie rozstrzygnięcie wynika z zaistnienia w sprawie bezwzględneho powodu odwoławczego określonego w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 3 k.p.k.

Przepis art. 40 § 3 k.p.k. stanowi, że sędzia, który brał udział m.in. w wydaniu orzeczenia zaskarżonego w trybie kasacji, nie może orzekać co do tej kasacji. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ukształtował się pogląd, że zawarte w art. 40 § 3 k.p.k. pojęcie orzekania „co do kasacji” odnosi się nie tylko do orzekania w przedmiocie merytorycznej zasadności kasacji, czy orzeczeń decydujących o jej dopuszczalności, ale też rozstrzygnięć pozostających z nimi w ścisłym związku, które „blokuja” dostęp do tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Za takie należy uznać zarządzenie o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego (zob. np. postanowienia: z dnia 30 stycznia 2019 r., V KZ 64/18; z dnia 18 kwietnia 2019 r., II KZ 13/19).

Tymczasem w tej sprawie sędzia R. R. – G., która wydała postanowienie o odmowie przywrócenia skazanemu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego, wcześniej brała udział w

wydaniu tego wyroku (jednoosobowo wyrok ten wydała). Stwierdzenie tej okoliczności nakazywało uchylić zaskarżone postanowienia w celu wydania przez Sąd wolnego od procesowych nieprawidłowości rozstrzygnięcia co do wniosku.

Powyższe zwalnia Sąd Najwyższy od odnoszenia się do argumentacji zawartej w zażaleniu, jedynie na marginesie można zauważyć, że podniesiony przez skarżącego zarzut zdaje się być wynikiem nieuważnego odczytania uzasadnienia postanowienia, bowiem Sąd Okręgowy nie twierdził, że wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku skazany powinien złożyć samodzielnie, a swoją decyzję oparł na fakcie, że w ciągu 7 dni od daty ustania przeszkody nie złożył on wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku. Natomiast gdy chodzi o decyzję Sądu Okręgowego co do wniosku, to formuła części dyspozytywnej niniejszego postanowienia nie wyklucza postąpienia zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego, w którym wyrażono pogląd, iż „w razie stwierdzenia, że wniosek o przywrócenie terminu zawitego został złożony bez zachowania terminu o tym samym charakterze, przewidzianym dla jego wniesienia, wniosek taki powinien być w drodze zarządzenia, o jakim mowa w art. 93 § 2 k.p.k., uznany za bezskuteczny (...)” (postanowienie z dnia 12 grudnia 2012 r., OSNKW 2013, z. 2, poz. 18).

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

[as]